

Archeologienota met uitgesteld onderzoek Neerpelt (St.-Huibrechtslille) – St. Hubertusstraat - Dorpsstraat

Programma van maatregelen

2018F260

Historisch en Archeologisch Advies, Studies en Toegepast onderzoek

Rik van de Konijnenburg
Grauwe Torenwal 6/00/1
B-3960 Bree (BE)
Mob. 0496 209 018
e-mail: rik@konijnenburg.com

Haast-rapport 2018-33/ wettelijk depot: D/2018/12654/33

Verwijzing: VAN DE KONIJNENBURG, R., (2018), Neerpelt (St.-Huibrechtslille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat, verslag van de resultaten van het archeologisch bureauonderzoek, Haast-rapport 2018-33, D/2018/12654/33

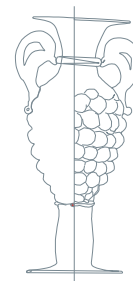
Foto's: HAAST – Rik vd Konijnenburg (tenzij anders vermeld)

Tekeningen: HAAST (tenzij anders vermeld)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Wettelijk depot: D/2018/12654/33

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

COVERFOTO: Opname van het projectgebied orthofotomozaïek 2013-2015 © geopunt.be

INHOUD

Programma van maatregelen uitgesteld vooronderzoek	
1. Administratieve gegevens	3
2. Aanleiding van het vooronderzoek	5
3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	7
4. Gemotiveerd advies: te nemen maatregelen	9
5. Lijst van de afbeeldingen	14

Programma van maatregelen uitgesteld vooronderzoek

1. Administratieve gegevens

Projectcode	2018F260
Actoren	Rik van de Konijnenburg OE/ERK/Archeoloog/2015/00041
Locatie: Provincie	Limburg
Gemeente	Neerpelt
Deelgemeente	Sint-Huibrechtslille
Site	St.-Hubertusstraat – Dorpsstraat
Kadastrale gegevens	Neerpelt, afd 3 St.-Huibrechtslille, sectie B, percelen 1116g, 1116d en 116b, 1116a, 1116c, 1116e, 1116f.
Oppervlakte onderzoeksgebied	9324,51 m ²
Kadastraal percelenplan	Fig. 2
Topografische kaart	Fig. 4 bureaustudie
Begindatum onderzoek	28/06/2018
Einddatum onderzoek	04/07/2018
Relevante termen thesauri OE	bureauonderzoek

Bounding Box:

Nr	X	Y
1	228016.136	213465.034
2	228078.961	213454.798
3	228086.232	213508.965
4	227984.227	213518.180
5	227979.603	213488.226

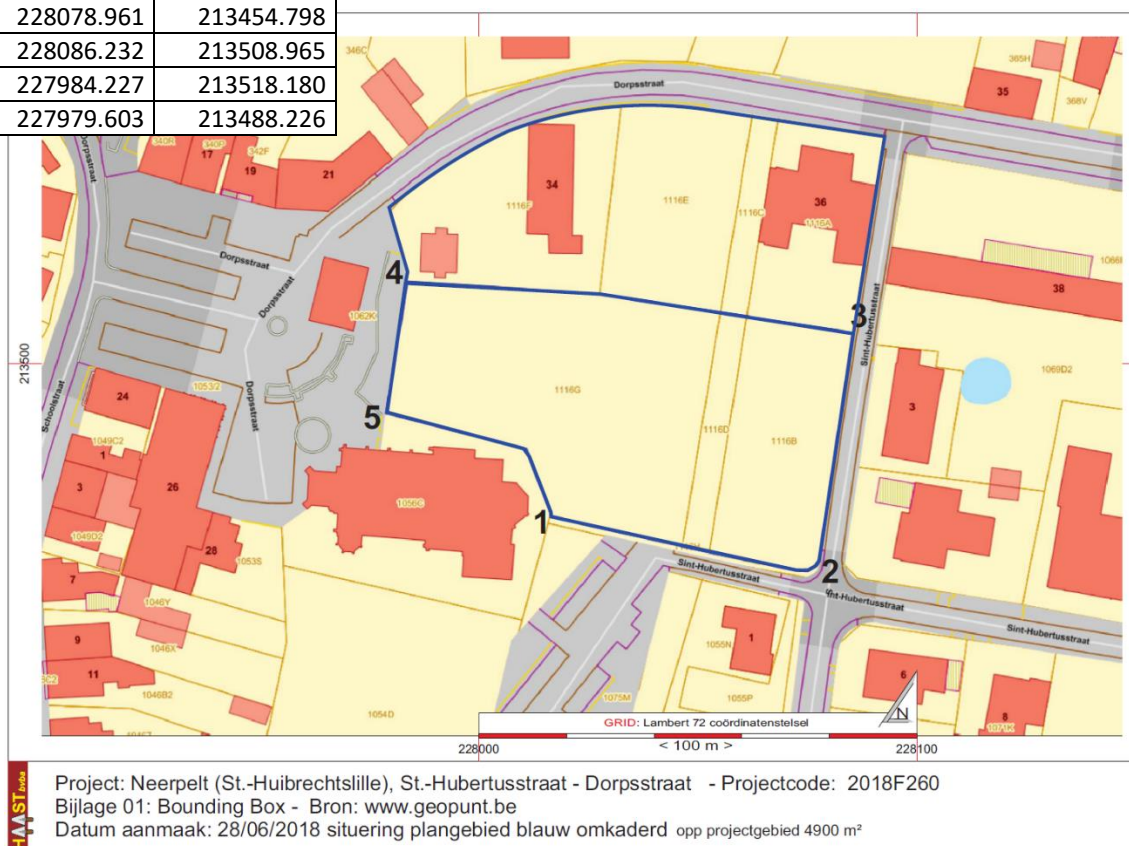

Fig. 1: Bounding Box

Kadastrale ligging: Het projectgebied is gekadastraerd als Neerpelt, afd 3 St.-Huibrachtlille, sectie B, percelen 1116g, 1116d en 116b, 1116a, 1116c, 1116e, 1116f. De totale oppervlakte bedraagt 9324,51m².

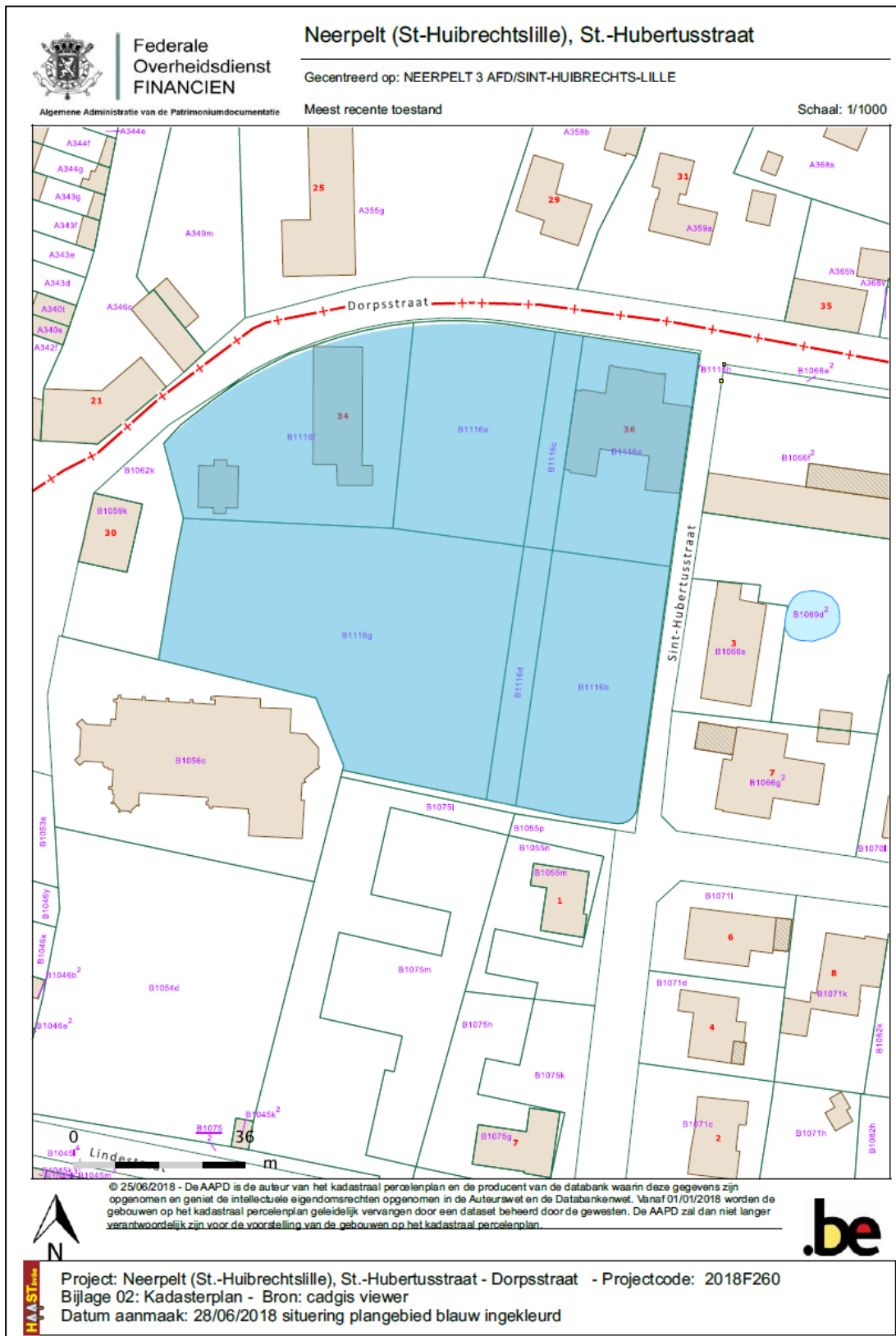

Fig. 2: Situering van het onderzoeksgebied op het kadastraalplan, situatie 01/01/2018 (cadgis viewer grand public)

2. Aanleiding van het vooronderzoek¹

Het projectgebied is gelegen vlak achter de parochiekerk van Sint-Huibrechtslille (gemeente Neerpelt), binnen een hoog ommuurd terrein waarin 3 kadastrale percelen zullen bebouwd worden met twee appartementsblokken die ondergronds met elkaar verbonden worden door een garagekelder met bergingen en technische ruimten.

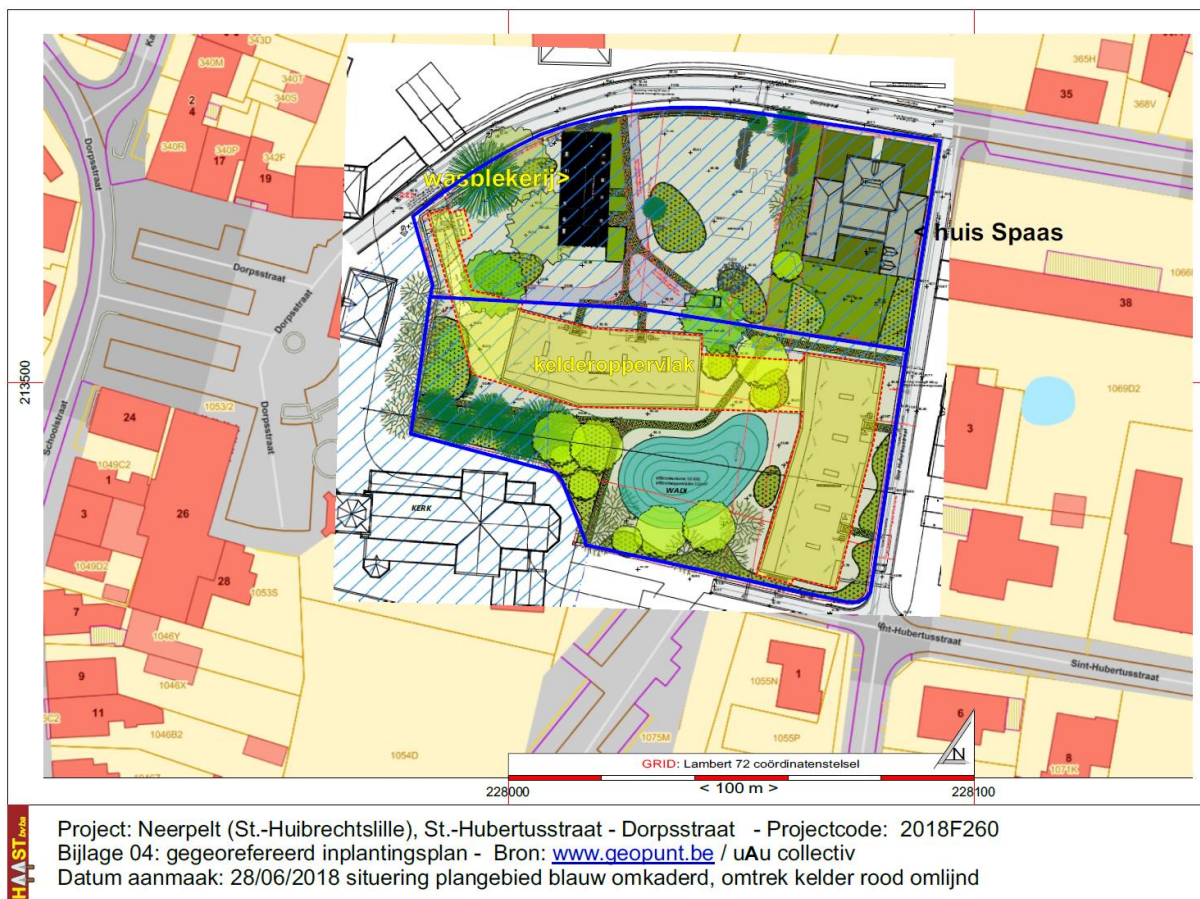

Fig. 3: het bouwplan georeferereerd © uau collectiv

De kelder neemt een oppervlakte in beslag van 1760 m². De keldervloer en funderingen, zullen aangezet worden op een diepte van -3.60 m onder het maaiveld. Het vloerpeil van het gelijkvloers van de bouw – tevens het nulpeil van de bouw – ligt op +60 cm boven het huidige maaiveld. Voor de bouw van de kelder en de appartementen zullen een aantal bomen gerooid worden (zie fig. 6)

De toegang tot de kelder zal gedeeltelijk op perceel B116f aangelegd worden. Op dat perceel wordt een hellend vlak aangelegd, de inrit naar de parkeergarage. Die neemt op perceel 1116f slechts een oppervlakte in van 32 m². De inrit zal vertrekken vanuit de Dorpsstraat en aangelegd worden in betonklinkers. Momenteel staat er nog een recent gebouwde chalet op de plaats waar de inrit en aanzet van het hellendvlak worden aangelegd. Die chalet zal worden afgebroken.

Behalve het uitgraven van de kelder zullen op het terrein, buiten de kelders ook twee putten worden ingegraven; een regenwaterput van 10.000 liter inhoud en een infiltratieput van 10.000 liter inhoud. Voor andere nutsleidingen, riolering, elektriciteit, water, gas en datakabel zullen sleuven getrokken worden vanuit de Sint-

¹ Voor de gedetailleerde plannen van het nieuwbouwproject verwijzen we naar de bijhorende archeologienota, projectcode 2018F260, bureauonderzoek

Hubertusstraat waar aangesloten wordt op de aanwezige voorzieningen. De nutsleidingen worden minimaal op vorstvrije diepte aangelegd, zijnde -80 cm onder het huidige maaiveld.

Min of meer centraal op de percelen 116g en 116d zal een niervormige wadi worden aangelegd met een oppervlakte van 555,49 m² en een maximale diepte van 100 cm onder het huidige maaiveld. Vanuit de te bouwen appartementen worden twee toevoerleidingen naar de wadi aangelegd voor de afvoer van hemelwater.

De hoge omheiningmuur die rond het terrein staat zal behouden blijven.

Werken op de overige percelen²

De woning op perceel B1116a, **het zogeheten “Huis Spaas” blijft onaangeroerd en behouden in de toestand waarin het zich bevindt**. Het pand en tuin blijven behouden als private eigendom, afgeschermd van de nieuwbouw en dit inclusief de tuinaanleg (vijver, parking en grasveld) op perceel 1116^e. Op de gronden rondom de woning zullen ook geen werken met bodemingrepen uitgevoerd worden, behoudens de aanleg van een grindpad en het aanbrengen van grasdallen in de zuidwesthoek van perceel 1116e om een doorgang voor de brandweer te creëren naar de nieuw te bouwen appartementen op de percelen 1116g, 1116d en 1116b. Die aanleg van paden in grasdallen houden enkel een herwerking en zelfs lichte ophoging in van het bestaande maaiveld. Hierdoor kunnen de percelen B1116a, B1116c en B1116e (partim) uitgesloten worden van het projectgebied omdat zij zullen afgebakend worden als privaat deel van het Huis Spaas, en dat ondanks het feit dat de tuinen op de percelen 1116g, 1116d en 1116b nu deel uitmaken van de tuin behorend bij dat Huis Spaas.

De voormalige wasblekerij op perceel 1116f wordt omgevormd tot drie wooneenheden. De bestaande schutting aan de zuidwesthoek van het huidige gebouw zal verwijderd worden evenals het aangebouwde tuinhuis. Ook de chalet aan de westzijde van het gebouw zal gesloopt worden. Het gebouw zal ontdaan worden van bestaande vloeren en binnenindelingen die **niet** gebouwd zijn op de bestaande funderingen. Voor de herinrichting wordt verder gebouwd op de bestaande fundering die een perfecte opdeling in drie in oppervlakte gelijke wooneenheden mogelijk maken. De bestaande vloeren zullen uitgebroken worden en vervangen door een moderne vloeropbouw bestaande uit een plastic folie op de “volle grond”, een laag thermische isolatie, chape en een afwerking in tegels of laminaat (de keuze staat nog niet vast). De enige bodemingrepen die binnen zullen plaatsvinden en die dieper gaan dan de huidige vloerfundering zijn de aan- en afvoerleidingen van water, elektriciteit en andere nutsleidingen. Daarvoor worden smalle sleuven gegraven om de leidingen naar de daartoe bestemde plaats aan te leggen. Voor de aan- en afvoer van buitenaf zal zoveel mogelijk gebruik gemaakt worden van de bestaande riolerings- en leidingensleuven aangezien de bestaande leidingen en buizen vervangen moeten worden. Aan de west- en zuidzijde van het gebouw wordt voor elke wooneenheid een terras aangelegd in bankirai. Daartoe zal de strooisellaag verwijderd worden en vervangen door een worteldoek waarop de houten onderconstructie wordt aangelegd om daarop de terrasplanken vast te schroeven. De terrassen hebben respectievelijk een oppervlakte van 23m², 34m² en 31 m². De bodemingreep blijft dus wat betreft de omgeving van de bestaande gebouwen beperkt tot het verwijderen van de strooisellaag, de aanleg van smalle sleuven voor nutsleidingen en wat betreft het interieur, het verwijderen van bestaande ondervloeren en opvullen van een keldertje.

Die ingrepen zijn zeer beperkt qua bodemingreep en oppervlakte en zullen geen noemenswaardige kennisvermeerdering qua archeologische kennis van het projectgebied en de omgeving ervan opleveren.

---

² E-mail dd 0/02/2019 vanwege micheleemoors@uaucollectiv.com: Perceel 1116 E blijft volledig onaangeroerd, zeker wat de waterpartij en parking betreft. Het pad en groen dat op dit perceel werd ingetekend in de nieuwe toestand worden wel aangelegd op dit perceel. Percelen 1116A en 1116C blijven volledig onaangeroerd.

Bovendien, zoals verder blijken zal, de wasblekerij, het pand op perceel 1116f, dateert uit het einde van de 19de eeuw, ca. 1888-1890 en blijktens de beschikbare historische kaarten werd op de plaats waar dit gebouw staat nooit eerder gebouwd. De functie van wasblekerij werd trouwens al in 1901 opgegeven, werd terug overgebracht naar Hamont, en het gebouw wordt sindsdien gebruikt als woning met bergingen en stallen.

Op het perceel 1116F zal wel de houten chalet aan de wesgrens van het perceel verwijderd worden om plaats te maken voor de inrit van de parkeergarage van de nieuwbouw op de percelen 1116b, 1116d, 1116g.

3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Het projectgebied is redelijk klein in oppervlakte, 49 are en ligt centraal in het dorp Sint-Huibrechtslille. Uit de beschikbare historische en archeologische bronnen is enkel af te leiden dat binnen het projectgebied meer dan waarschijnlijk geen restanen van het oude kerkhof dat rondom de kerk lag terug te vinden zijn, dat binnen het terrein vermoedelijk al in de 18de eeuw, mogelijk al eerder bebouwing aanwezig is die ergens tussen 1872 en 1890, volgens de gegevens af te leiden van de topografische kaarten, volledig verdwenen is, dat in 1888/1890, de huidige gebouwen ten noorden van het projectgebied werden opgetrokken, met name de wasblekerij en het Huis Spaas en dat het gebied vanaf dan definitief deel uitmaakt van een soort Engelse tuin aansluitend bij beide gebouwen. Later, in de 20ste eeuw volgens de gegevens bij de beschrijving van het Huis Spaas als erfgoedrelict, werd de tuin afgesloten door een hoge bakstenen muur. Die situatie bestaat heden ten dage nog; schijnbaar is de eind 19de-eeuwse situatie, behoudens enkele verbouwingen aan de panden en de ommuring van de tuin, nog redelijk gaaf bewaard.

Er zijn in de omgeving van het projectgebied sporen van Cletic Fields, landbouwactiviteit uit de Late-Bronstijd, misschien Vroege-IJzertijd. Er is de vondst van een vlakgraf uit de IJzertijd, maar er is geen enkele aanwijzing voor bewoning uit die periode. Twee proefsleuvenonderzoeken in de nabijheid van de dorpskern van Sint-Huibrechtslille hebben ook geen sporen van betekenis opgeleverd.

Op de ferrariskaart is een deel van het terrein ingetekend als akker. Er mag verondersteld worden dat, aangezien er in de omgeving ook plaggenbodems aanwezig zijn, de eerste landbouwers het terrein landbouwgeschikt gemaakt hebben ergens in de Late-Middeleeuwen, misschien al eerder. De oudste schrijfwijzen van de naam van het dorp zijn: lille (1257), tot lill (1465), tot lylle (1470), tot lyll (1478), tot lil (1498) en tot lyl (1603). Na 1600 wordt het Sint-Huibrechts-Lille, naar de nieuwe kerkpatroon, sedert de 16de eeuw tot midden 19de eeuw hier sterk vereerd. De naam is een samenstelling van lin, linne, moerassige plaats of linde, en loo, lo, bos. Beperkte archeologische sporen duiden op prehistorische nederzettingen in de omgeving van vennen en Romeinse bewoning op hoger gelegen gebieden aan de rand van de huidige dorpsgrenzen. In 1909 werden in het dorp een 70-tal goudstukken en zilverstukken gevonden uit de 14de tot 16de eeuw (niet vermeld in de CAI). Over het dorp loopt de antieke weg Tongeren-Bilzen naar Nederland. Zeker van vóór 800 heeft de abdij en later kapittel van Sint-Servaas van Maastricht het groot domein bezeten van Lille, Achel en Hamont, dat mogelijk oorspronkelijk toebehoorde aan de Heilige Hubertus³.

In directe relatie tot het projectgebied kan enkel gesteld dat het terrein mogelijk sporen bevat uit de late-Middeleeuwen / Nieuwe tijd (en later), en wat dat betreft een hoog archeologisch potentieel heeft. Wat betreft oudere perioden, kunnen er sporen zijn, maar de aanwezigheid daarvan kan niet vastgesteld, noch uitgesloten worden op basis van de ter beschikking zijnde geologische, aardkundige, archeologische en historische bronnen.

³ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2017: *Sint-Huibrechtslille*, <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/122057> (geraadpleegd op 3 juli 2018).

Na de overgang Pleistoceen/Holoceen kon de vegetatie zich herstellen, waardoor er een meer uitgesproken bodemvorming kon optreden. Er ontstond een heidelandschap met her en der kleine bosjes van bomen die konden gedijen op redelijke arme zand tot lemig zandgronden. Afhankelijk van de bodemvruchtbaarheid en waterhuishouding ging de bodem verbruinen, dan wel podzoleren. Een nattere bodem werd een humushoudende bovengrond gevormd met verschijnselen behorend bij een fluctuerende grondwaterspiegel zoals uitgesproken roestvlekken of ijzerconcreties in of net onder de bovengrond. Met de introductie van de landbouw vanaf het Neolithicum begon de mens het landschap intensiever te gebruiken. Door het landbouwkundig gebruik trad er voor een deel ook verschraling en degradatie van de bodem op, waardoor veel voormalige bouwlanden zich ontwikkelden tot woeste gronden. Vooral in de periode rond de IJzertijd zijn veel gronden verlaten door hun bewoners. Vanaf de Late Middeleeuwen konden zich in de zandgebieden plaggenbodems vormen door de bemesting van plaggenmest. De plaggenbemesting was beperkt tot de zandgronden die geschikt waren voor landbouwkundig gebruik, maar waar een bemesting voor een betere opbrengst zorgde. Er zijn aanwijzingen dat de eerste wijd verbreide plaggenophogingen in de Limburgse Kempen rond in de 14de/15de eeuw zijn begonnen, toen de Vlaamse steden opkwamen.

Het terrein was blijkbaar eerst deels in gebruik als akker of weide en deels een woning met erf die aan de oostzijde van het projectgebied lag en tussen 1872 en 1890 afgebroken werd, vermoedelijk rond dezelfde tijd als de bouw van de wasblekerij en het Huis Spaas, beide daterend uit het laatste kwart van de 19de eeuw. Ook dan wijzigt het gebruik van het terrein. De akker wordt een tuin, een soort Engelse tuin, die tot op heden bewaard gebleven is en in de 20ste eeuw van het straatbeeld afgesloten werd door een bakstenen muur.

Het bouwen van de ondergrondse parkeergarage annex bergingen zal een vernietigende invloed hebben op mogelijke sporen van constructies uit de Late-Middeleeuwen, Nieuwe tijd temeer omdat aan de oostzijde van het terrein, waar volgens de historische kaarten de oudste bebouwing lag, die garagekelder quasi het volledige perceel 1116B zal innemen. De uitgravingen daarvoor gaan tot -3,40 m onder het huidige maaiveld, alle mogelijke nog aanwezige sporen van oude bouwfazen/bebouwing zullen daardoor vernietigd worden.

Verstoorde zones:

Er kunnen binnen het projectgebied geen verstoorde zones aangeduid worden. De plek waar de afgebroken woning stond, perceel 1116B, kan niet beschouwd te worden als een verstoorde zone, maar als een perceel met mogelijk het hoogste archeologisch potentieel binnen het projectgebied.

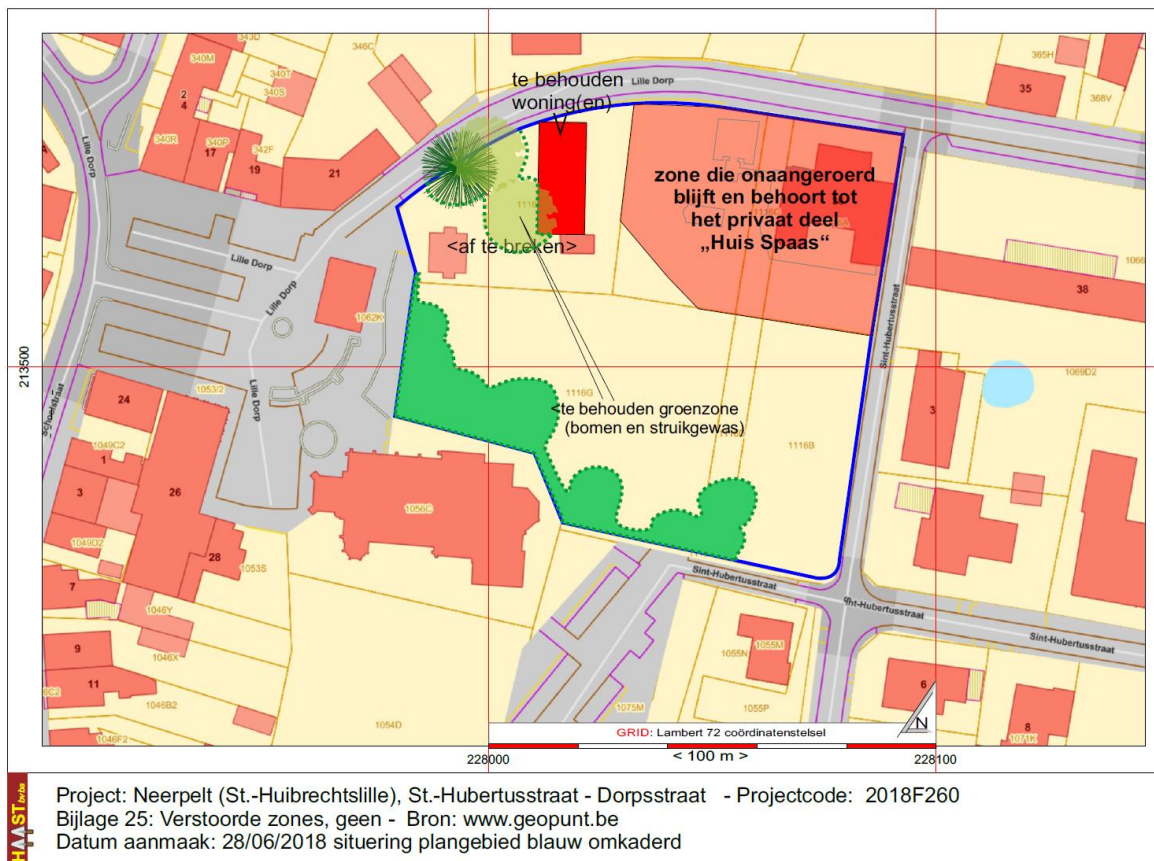

Fig. 4: “Verstoorde zones” binnen het projectgebied.

4. Gemotiveerd advies: te nemen maatregelen

Uit voorgaande blijkt dat het terrein een hoog potentieel heeft wat betreft sporen uit de late-Middeleeuwen – Nieuwe Tijd (14de /15de eeuw – 18de eeuw en later). Aangezien er tot op heden slechts weinig – of geen – archeologisch onderzoek gebeurd is binnen de dorpskern van Sint-Huibrechtslille, biedt dit projectgebied een opportuniteit tot mogelijk een betekenisvolle kennisvermeerdering aangaande de ontwikkeling en welstand van het dorp in de Late-Middeleeuwen en latere perioden. Daarom wordt via dit programma van maatregelen aanbevolen het projectgebied te onderwerpen aan een landschappelijk bodemonderzoek gevolgd, eventueel, door een proefsleuvenonderzoek teneinde definitief uitsluitsel te kunnen krijgen over de archeologische waarde ervan.

Randvoorwaarden

Voor het uitvoeren van **het landschappelijk booronderzoek** zijn er een bijzondere voorwaarden. Het terrein is na afspraak met de eigenaar vrij om de boringen uit te voeren mits degelijke heropvulling van de boorgaten. Voor **het proefsleuvenonderzoek**: de te verwijderen bomen en struiken binnen het projectgebied mogen afgezaagd tot maaiveld hoogte, maar niet ontstronkt noch gefreesd worden. Ontstronken en uitfrozen van wortelstronken kan immers leiden tot ernstige beschadiging van de oorspronkelijke bodemopbouw en eventueel aanwezige archeologische sporen en artefacten.

Uitstel van veldwerk wat betreft het aanleggen van proefsleuven is gerechtvaardigd aangezien een kapvergunning pas aangevraagd zal worden na het verkrijgen van een omgevingsvergunning.

Het Landschappelijk booronderzoek

Het landschappelijk bodemonderzoek is er vooral op gericht om na te gaan in hoeverre de bodemopbouw binnen het projectgebied ongeschonden is en in hoeverre er sprake is van een natuurlijke depressie of artificieel aangelegd lager deel in de tuin. Een vergelijking dient gemaakt tussen de bodemopbouw aan de rand, de hoger gelegen delen, van het projectgebied, en de bodemopbouw centraal in het projectgebied.

Het booronderzoek wordt uitgevoerd met een edelmanboor met een kop van 7cm. Er worden 8 boorpunten voorzien hetgeen ruim voldoende is om enerzijds de bodemkundige situatie van het terrein te registreren en anderzijds om eventueel al zones af te bakenen / uit te sluiten van verder archeologisch vooronderzoek.

Richtinggevend bij het bepalen of er al dan niet een verstoorde bodemopbouw aanwezig is, is de classificatie van het gebied op de Bodemkaart van België als Sdm-bodem, een matig natte lemig zandbodem met dikke antropogene humus A-horizont, een plaggenbodem. Een indicatie voor menselijk ingrijpen kan onder meer afgeleid worden uit de dikte van de Ap-horizonten en de aan- of afwezigheid van bodemhorizonten binnen het projectgebied.

Om een duidelijk beeld te krijgen van de bodemopbouw wordt aanbevolen elke boring minstens 1 meter diep uit te voeren.

De te beantwoorden onderzoeksvragen bij het landschappelijk booronderzoek:

- Welke zijn de waargenomen horizonten, beschrijving + duiding?
- Waardoor kan het ontbreken van een horizont verklaard worden?
- Zijn er tekenen van erosie?
- In hoeverre is de bodemopbouw intact?
- Is er sprake van een of meerdere begraven bodems?
- Heeft de tuinaanleg een verstoring van de bodem meegebracht? Zo ja, in welke mate?
- Ontbreken er plaatselijk bodemhorizonten? Zo ja, welke verklaring kan hiervoor aangereikt worden?
- Is er een archeologisch niveau aanwezig, en op welke diepte bevindt zich dit?
- Kan de aanwezigheid van een archeologische site binnen het projectgebied worden uitgesloten?
- Kunnen er zones afgebakend worden die uitgesloten kunnen worden van verder archeologisch onderzoek?

Het landschappelijk bodemonderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige én een archeoloog.

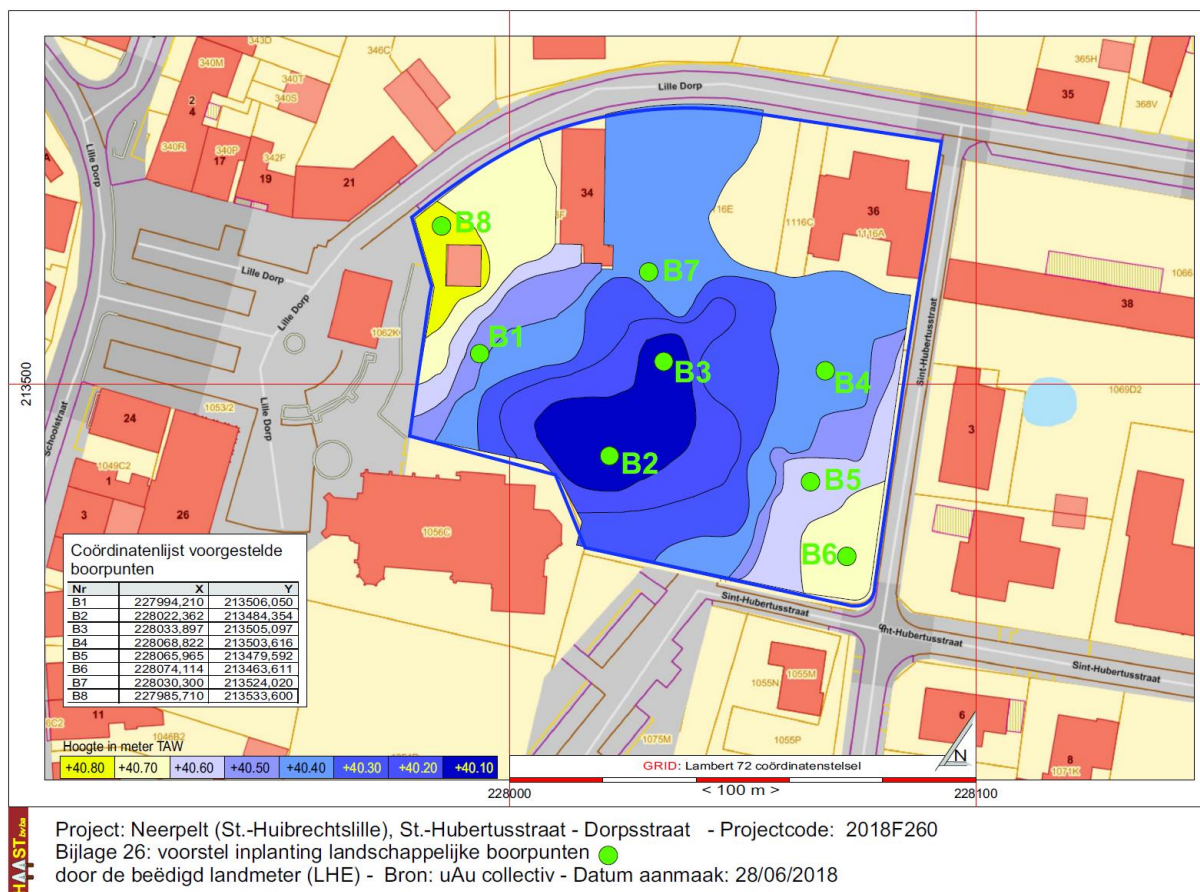

Fig. 5: Voorstel van inplanting van de landschappelijke boringen

Het proefsleuvenonderzoek

Het doel van een proefsleuvenonderzoek is het evalueren van de archeologische waarde op het gehele terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Dit gebeurt door middel van een minimum aan destructie van het archeologisch erfgoed.

Vraagstelling en Onderzoeksdoelen

Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken

Onderzoeksmethode: proefsleuvenonderzoek

Het proefsleuvenonderzoek met ingreep in de bodem dient uit te worden gevoerd als een standaard proefsleuvenonderzoek met ononderbroken 2 m brede parallelle proefsleuven, deels west - oost georiënteerd op het terrein waardoor ze haaks ingepland worden op het grondplan van de verdwenen gebouwen, en deels aangepast aan de beschikbare ruimte. Enkel op die manier kan een afbakening van die gebouwen bekomen worden, mede door het aanleggen van kijk- en of volgvijzen. 2 m brede proefsleuven geven het beste resultaat om de mogelijke sporen vast te stellen, af te bakenen en te determineren.

Om een dekkingspercentage te bereiken van ongeveer 10% wordt aangeraden te werken met proefsleuven van 2 meter breed met een tussenafstand van 12,50 meter. Kijkvensters dienen steeds aangelegd te worden, ook als er geen sporen worden aangetroffen en dienen dan om de schijnbare afwezigheid van de sporen te verifiëren. De

zijden van de kijkvensters meten maximaal de afstand tussen twee sleuven. Met de kijkvensters of dwarsleuven kan een dekkingspercentage van 12,5% bereikt worden, wat wenselijk is voor degelijke uitspraken over het geheel van het terrein. Indien hiervan wordt afgeweken, wordt dit eveneens beargumenteerd.

In elke proefsleuf wordt een profielput aangelegd en wordt het bodemprofiel over een breedte van minimaal 1 meter geregistreerd conform de bepalingen in de Code van Goede praktijk. De profielputten worden minstens tot 30 cm diep in de C-horizont uitgegraven.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek dient de nodige aandacht te gaan naar de bodemopbouw in het plangebied. Tevens dienen het aangelegde vlak alsook de storthopen met een metaaldetector op signalen gecontroleerd te worden.

De volgende **onderzoeksvragen** moeten met dit onderzoek minimaal beantwoord worden:

- Zijn er sporen aanwezig? Zo ja, geef een beknopte omschrijving.
- Zijn de sporen natuurlijk of antropogeen?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen ?
- Maken de sporen deel uit van een of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot een of meerdere periodes?
- Kan op basis van het sporenbestand in de proefsleuven een uitspraak worden gedaan over de aard en omvang van occupatie?
- Zijn er indicaties (greppels, grachten, lineaire paalzettingen, ...) die kunnen wijzen op een inrichting van een erf/nederzetting?
- Zijn er indicaties voor de aanwezigheid van funeraire contexten ? Zo ja;
  - Hoeveel niveaus zijn er te onderscheiden?
  - Wat is de omvang?
  - Komen er oversnijdingen voor?
  - Wat is het, geschatte, aantal individuen?
- Kunnen de sporen gelinkt worden aan nabijgelegen archeologisch vindplaatsen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de archeologische sporen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de landschappelijke context (landschap algemeen, geomorfologie,...)?
- Is er een bodemkundige verklaring voor de partiele afwezigheid van archeologische sporen ? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle archeologische vindplaatsen?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet in situ bewaard kunnen blijven:
  - Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?
  - Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht, zowel vanuit methodologie als aanpak voor het vervolgonderzoek?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?
- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke type staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een voldoende gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en behoudenswaardigheid van de archeologische waarden in het plangebied en wanneer een eenduidig advies kan worden gegeven voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ. Om te bepalen of het onderzoeksdoel is bereikt, gebruikt de erkende archeoloog de volgende criteria:

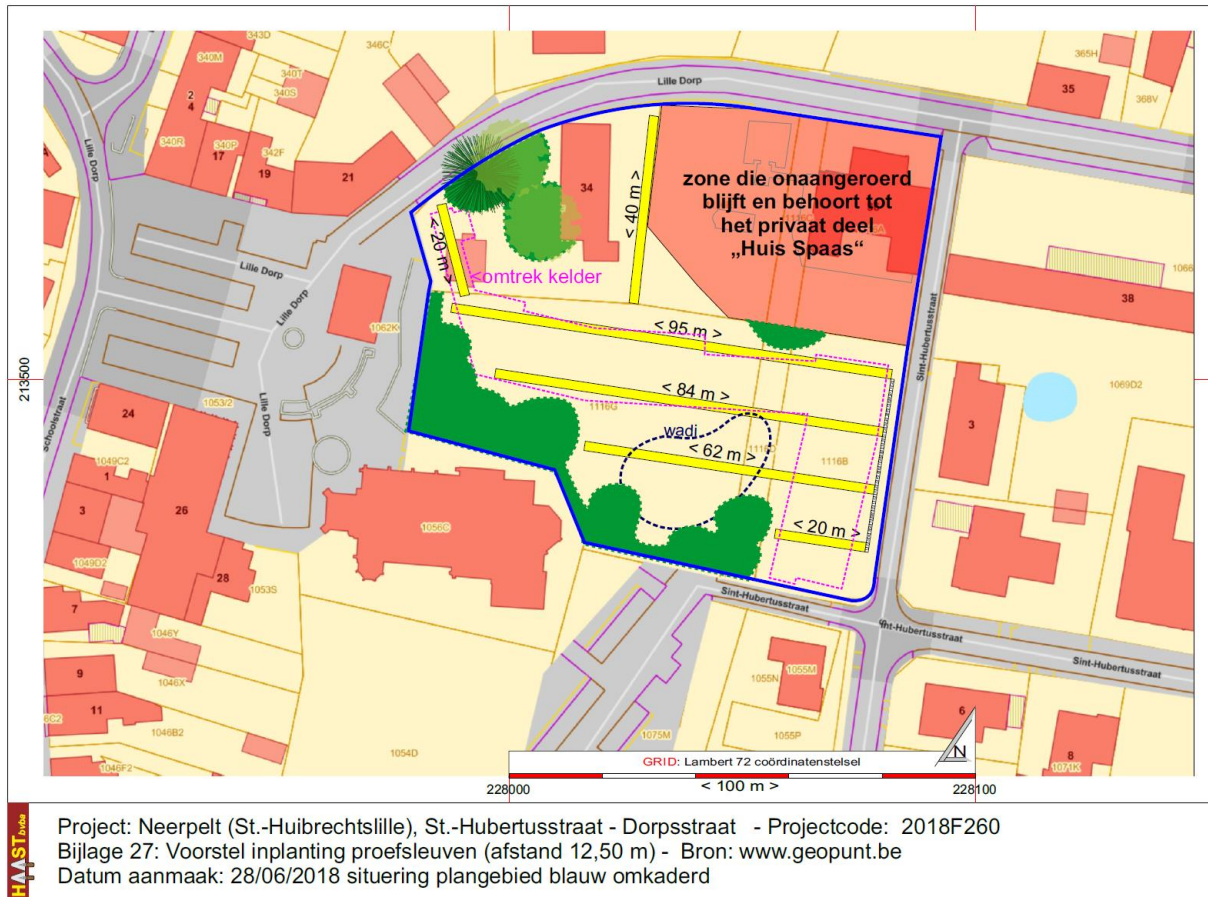

Fig. 6: Voorstel van inplanting van de proefsleuven

Oppervlaktecriterium

Aangezien het principe van het voorgestelde proefsleuvenonderzoek gebaseerd is op een statistische manier van werken is het van belang dat een voldoende ruime dekking wordt verkregen. Bovendien is het van belang dat de spreiding van de sleuven over het hele terrein gewaarborgd wordt zodat uitspraken kunnen worden gedaan over het hele terrein.

Inhoudelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden voldoende onderzoeken zodat uitspraken kunnen worden gedaan over onder meer datering, interpretatie en onderlinge samenhang van sporen.

Ruimtelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden zodanig onderzoeken dat hij een

uitspraak kan doen over de ruimtelijke spreiding van een of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk die voor aanvang van het onderzoek met ingreep in de bodem reeds voorzien zijn.

5. Lijst van de afbeeldingen

Fig. 1: Bounding Box

Fig. 2: Situering van het onderzoeksgebied op het kadasterplan, situatie 01/01/2018 (cadgis viewer grand public)

Fig. 3: het bouwplan gegeoreferereerd © uau collectiv

Fig. 4: "Verstoorde zones" binnen het projectgebied.

Fig. 5: Voorstel van inplanting van de landschappelijke boringen

Fig. 6: Voorstel van inplanting van de proefsleuven